

beschikking

RECHTBANK OOST-BRABANT

Familie- en Jeugdrecht

Zaaknummer : C/01/324281 / KG ZA 17-495

Uitspraak : 13 oktober 2017

Beschikking betreffende voorlopige voorzieningen ex artikel 223 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in de zaak van

[REDACTED] **Man**
wonende te Heesch,
advocaat mr. I. van Meeteren,

tegen:

[REDACTED] **Vrouw**
Therese Theresia Josepha Marie CROBACH,
wonende te Heesch,
advocaat mr. W.J. Liebrand,

partijen, ook wel aan te duiden als respectievelijk de man en de vrouw.

1. De procedure

1.1. De rechtbank heeft kennisgenomen van:

- het verzoek (met bijlagen) van de man tot het treffen van voorlopige voorzieningen ex artikel 223 Rv, zoals opgenomen in het verweerschrift tevens zelfstandig verzoeken in de echtscheidingsprocedure, ontvangen ter griffie op 4 augustus 2017;
- het verweerschrift (met bijlagen) van de vrouw;
- de correspondentie, met name:
 - een F9-formulier met bijlagen van mr. Van Meeteren, gedateerd 28 september 2017.

1.2. De zaak is behandeld ter zitting van 29 september 2017, voor zover het betreft het verzoek de man tot het treffen van voorlopige voorzieningen ex artikel 223 Rv. Verschenen zijn partijen bijgestaan door hun advocaten.

2. De feiten

2.1. Partijen zijn met elkaar gehuwd. De vrouw heeft een verzoekschrift tot echtscheiding ingediend bij deze rechtbank.

2.2. In het kader van de echtscheidingsprocedure heeft deze rechtbank bij beschikking betreffende voorlopige voorzieningen van 13 december 2016 bepaald dat de man voorlopig met een bedrag van € 9.781,05 per maand dient bij te dragen in de kosten van levensonderhoud van de vrouw.

2.3. Bij beschikking van deze rechtbank van 6 juli 2017 heeft deze rechtbank het verzoek van de man tot wijziging van de beschikking voorlopige voorzieningen van 13

december 2016, voor zover het betreft de daarin vastgestelde voorlopige partneralimentatie, afgewezen.

Het verzoek, verweer en zelfstandig verzoek

2.4. De man verzoekt - na wijziging van zijn verzoek ter zitting - alle executoriale beslagen betrekking hebbend op de alimentatieverplichtingen uit kracht van de beschikking door deze rechtbank gewezen op 13 december 2016, op te heffen binnen vijf dagen na dagtekening van de in deze te wijzen beschikking, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 1.000,00 per dag dat de vrouw daarmee in gebreke blijft. Voorts verzoekt de man de executie van voornoemde beschikking voor zover betreffende de alimentatieverplichtingen te verbieden.

2.5. De vrouw voert verweer op de gronden en de wijze als in het verweerschrift omschreven en stelt dat de man in zijn verzoek niet-ontvankelijk is, dan wel dat zijn verzoek dient te worden afgewezen, althans verzoekt zij de rechtbank een zodanige voorziening te treffen als de rechtbank in goede justitie zal vermenen te behoren. Daarnaast verzoekt de vrouw om de man te veroordelen in de kosten van deze procedure.

3. De ontvankelijkheid

3.1. Ter gelegenheid van de zitting heeft de man, mede gelet op het verweer van de vrouw, de gelegenheid gekregen zich allereerst uit te laten over de vraag of hij in zijn op artikel 223 Rv gebaseerde verzoek om voorlopige voorzieningen kan worden ontvangen, nu de wet in het kader van de echtscheidingsprocedure een eigen regime van voorlopige voorzieningen kent, neergelegd in de artikelen 821 tot en met 826 Rv. De man heeft zich op het standpunt gesteld dat hij ontvankelijk is in zijn verzoek en voert daartoe aan dat artikel 821 Rv e.v. niet ter zake doen nu het gaat om een executiegeschil als bedoeld in artikel 438 Rv en het niet gaat om een inhoudelijke behandeling. De man stelt voorts dat indien het executiegeschil voldoende samenhang heeft met de hoofdprocedure en er sprake is van een spoedeisend belang, bij wege van incidenteel verzoek om voorlopige voorzieningen ex artikel 223 Rv kan worden gevraagd.

3.2. De rechtbank overweegt als volgt.
De rechtbank stelt voorop dat zij de stellingen van de man aldus begrijpt dat de man zijn verzoeken tot opheffing van de executoriale beslagen en het verbieden van de executie aan de rechtbank voorlegt in het kader van artikel 223 Rv.

3.3. In rechtsoverweging 3.4. van de uitspraak van de Hoge Raad van 5 december 2014 (ECLI:NL:HR:2014:3533) heeft de Hoge Raad als volgt overwogen:

“De wet en de aard van de verzoekschriftprocedure zoals geregeld in art. 261 e.v. Rv verzetten zich niet tegen overeenkomstige toepassing van art. 223 Rv op verzoekschriftprocedures. Er zijn geen aanwijzingen dat de wetgever, door alleen in zaken van echtscheiding en scheiding van tafel en bed voorlopige voorzieningen wettelijk te regelen (art. 821-826 Rv), daarbuiten de mogelijkheid van een voorlopige voorziening in de verzoekschriftprocedure heeft willen uitsluiten. Derhalve kan ook in andere gevallen in een verzoekschriftprocedure een incidenteel verzoek gedaan worden tot het treffen van een voorlopige voorziening voor de duur van het geding, overeenkomstig hetgeen art. 223 Rv bepaalt voor dagvaardingsprocedure.”

3.4. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de hiervoor geciteerde overweging dat de op artikel 223 Rv gebaseerde voorlopige voorziening mogelijk wordt gemaakt in verzoekschriftprocedures, *buiten* zaken van echtscheiding en scheiding van tafel en bed. Artikel 223 Rv is aldus niet geschreven voor echtscheidingsprocedures. Ten aanzien van die procedures bestaat immers reeds de mogelijkheid om voorlopige voorzieningen te vragen op grond van de regeling van artikel 821 - 826 Rv.

3.5. Met verwijzing naar een uitspraak van het gerechtshof Amsterdam van 26 april 2016 (ECLI:NL:GHAMS:2016:1642) overweegt de rechtbank voorts dat de regeling als bedoeld in artikel 821 - 826 Rv als een *lex specialis* moet worden aangemerkt die boven de *lex generalis* van artikel 223 Rv gaat. Binnen een echtscheidingsprocedure als de onderhavige bestaat dus geen ruimte om, naast de regeling van artikel 821 - 826 Rv, een op artikel 223 Rv gebaseerd verzoek te doen. De regeling van artikel 821 - 826 Rv zou daardoor illusoir worden. Door andere niet in artikel 822 Rv genoemde voorlopige voorzieningen mogelijk te maken, zou afbreuk worden gedaan aan de keuze van de wetgever om voorlopige voorzieningen in een echtscheidingsprocedure te beperken tot de limitatieve opsomming zoals neergelegd in artikel 822 Rv en bovendien aan de keuze van de wetgever om hoger beroep in een voorziening ex artikel 822 Rv in beginsel uit te sluiten en wijziging zeer beperkt mogelijk te maken. Van een voorziening ex artikel 223 Rv kan immers wel hoger beroep en cassatie worden ingesteld.

3.6. Nu de man zijn verzoek, zo begrijpt de rechtbank, baseert op artikel 223 Rv en de hoofdprocedure een echtscheidingsprocedure betreft, betekent dit dat de man gelet op het hiervoor overwogene in zijn verzoek om voorlopige voorzieningen niet-ontvankelijk verklaard dient te worden.

3.7. Wellicht ten overvloede overweegt de rechtbank dat artikel 822 Rv niet de mogelijkheid kent om executiemaatregelen op te heffen dan wel executie te verbieden. De limitatieve opsomming van artikel 822 Rv staat daar aan in de weg.

3.8. Voor zover de man heeft bedoeld zijn verzoek tot opheffing van de executiemaatregelen en het verbieden van executie enkel te baseren op artikel 438 Rv, buiten het kader van artikel 223 Rv, overweegt de rechtbank dat uit artikel 438 lid 1 Rv niets anders kan worden afgeleid dan dat executiegeschillen moeten worden gebracht voor de rechtbank die naar de gewone regels bevoegd zou zijn, derhalve op de voet van artikel 99 Rv. Artikel 438 lid 1 Rv beoogt naar het oordeel van de rechtbank niet te bepalen dat een executiegeschil met een verzoekschrift kan worden ingeleid.

3.9. Bovendien begrijpt de rechtbank uit het feit dat de man stelt dat hij een spoedeisend belang heeft bij opheffing van de executiemaatregelen en het verkrijgen van een executieverbod, heeft bedoeld een voorziening te vragen zoals omschreven in lid 2 van artikel 438 Rv. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit dit artikellid uitdrukkelijk dat alsdan de voorzieningenrechter de bevoegde rechter is, aan wie behoudens zijn bevoegdheden in artikel 254 Rv in dit artikellid een aantal aanvullende bevoegdheden in het kader van een executiegeschil worden toegekend. Dit artikellid biedt naar het oordeel van de rechtbank niet de mogelijkheid om een executiegeschil voor te leggen aan de rechter die over verzoekschriften oordeelt. Dit brengt met zich mee dat de man ook in geval hij zijn verzoek heeft bedoeld te baseren op artikel 438 Rv, buiten het kader van artikel 223 Rv, niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

3.10. De vrouw verzoekt voorts om een proceskostenveroordeling van de man. Zij stelt daartoe dat zij reeds op voorhand gemotiveerd heeft aangegeven bij de (advocaat van de)

man dat het verzoek van de man geen kans van slagen zal hebben. De vrouw heeft ter zitting aanvullend gesteld dat zij bovendien op voorhand bij de (advocaat van de) man heeft aangegeven dat zij verdere executiemaatregelen zal aanhouden, indien en voor zover de man zich houdt aan de tussen partijen gemaakte afspraken over betaling aan de vrouw van een deel van de voorlopige partneralimentatie. Desondanks heeft de man de procedure voortgezet, waardoor de man de vrouw onnodig op kosten jaagt.

3.11. De rechtbank ziet in hetgeen de vrouw heeft gesteld voldoende aanleiding om af te wijken van de gebruikelijke compensatie van proceskosten in zaken van familierecht, mede in het licht van de proceshouding van de man. In dat verband wordt het volgende overwogen. De man heeft in de voorlopige voorzieningenprocedure die heeft geleid tot de beschikking van 13 december 2016 verstek laten gaan als gevolg waarvan het verzoek van de vrouw tot vaststelling van voorlopige partneralimentatie is toegewezen. In de wijzigingsprocedure die heeft geleid tot de beschikking van 6 juli 2017 heeft de man onder meer verzocht om de voorlopige partneralimentatie op nihil te stellen. Het verzoek van de man is afgewezen omdat hij zijn stellingen onvoldoende heeft onderbouwd. In de onderhavige procedure stelt de man in feite opnieuw de voorlopige partneralimentatie ter discussie en wordt hij niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek omdat hij de verkeerde rechtsingang kiest.

Het vorenstaande rechtvaardigt naar het oordeel van de rechtbank een proceskostenveroordeling als na te melden.

De beslissing

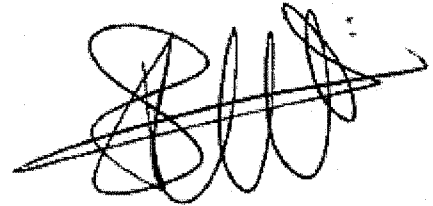
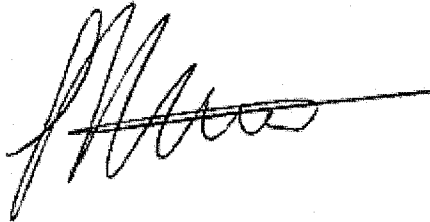
De rechtbank:

verklaart de man niet-ontvankelijk in zijn verzoeken;

veroordeelt de man in de kosten van dit geding aan de zijde van de vrouw tot aan deze uitspraak begroot op € 500,- als bijdrage in het salaris van de advocaat van de vrouw;

verklaart deze proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Deze beschikking is gegeven door mr. J. van der Weij, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier op 13 oktober 2017.

Conc: SvA

AFSCHRIFT

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank

Verzenddatum:
13 oktober 2017

Tegen deze beschikking kan -uitsluitend door tussenkomst van een advocaat- hoger beroep worden ingesteld bij het gerechtshof te 's-Hertogenbosch: a. door de verzoeker en degenen aan wie een afschrift van de beschikking is verstrekt of verzonden binnen drie maanden na de dag van de uitspraak; b. door andere belanghebbenden binnen drie maanden na betekening daarvan of nadat de beschikking hen op andere wijze bekend is geworden.